Üldkohus on oma arutluskäigus rikkunud korrakohase õigusemõistmise põhimõtet, kuna ta eirab seda, et Hispaania Kuningriik oli kindlaks määranud, mitu põllumajandusettevõtjat pidid täitma kariloomade loendamise kohustust, ja kuna ta kaldus kõrvale poolte määratletud menetluse esemest.

(1) Nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (DO 2005, L 209, lk 1) (kehtetu).

---

16. oktoobril 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon *versus* Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-599/17)

(2018/C 005/30)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Rius ja T. Scharf)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik ei võtnud enne 3. juulit 2016 vastu vajalikke õigus- ja haldusnorme, et järgida komisjoni 17. detsembri 2015. aasta rakendusdirektiivi (EL) 2015/2392, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 596/2014 (1) seoses selle määruse tegelikust või võimalikust rikkumisest pädevatele asutustele teatamisega (2), või igal juhul ei ole ta nendest normidest komisjonile teatanud, siis on kõnealune liikmesriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad selle direktiivi artikli 13 lõikest 1.

— Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni rakendusdirektiivi (EL) 2015/2392 siseriiklikusse õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 3. juulil 2016.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 596/2014, mis käsitleb turukuritarvitusi (turukuritarvituse määrus) ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/6/EÜ ja komisjoni direktiivid 2003/124/EÜ, 2003/125/EÜ ja 2004/72/EÜ (ELT 2014, L 173, lk 1).
(2) ELT 2015, L 332, lk 126.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Högsta förvaltningsdomstolen (Rootsi) 24. oktoobril 2017 – Skatteverket *versus* Memira Holding AB

(Kohtuasi C-607/17)

(2018/C 005/31)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta förvaltningsdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja vastustaja: Skatteverket

Vastustaja ja kaebuse esitaja: Memira Holding AB

Eelotsuse küsimused

1. Kas selle hindamisel, kas teises liikmesriigis asuva tütarettevõtja kahjum on lõplik muu hulgas kohtuotsuses A kasutatud tähenduses, ning emaettevõtja võib seega selle kahjumi ELTL artikli 49 alusel maha arvata, tuleb arvesse võtta asjaolu, et tütarettevõtja asukohariigi eeskirjade kohaselt kehtivad selle kahjumi mahaarvamise võimaluse piirangud kõikidele isikutele peale selle isiku enda, kellel kahjum tekkis?

2. Kui esimeses küsimuses viidatu laadset piirangut tuleb arvestada, siis kas tuleb arvesse võtta seda, kas asjaomases asjas on tütarettevõtja asukohariigis tegelikult olemas teine isik, kes oleks võinud selle kahjumi maha arvata, kui see oleks olnud seal lubatud?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Högsta förvaltningsdomstolen (Rootsi) 24. oktoobril 2017 – Skatteverket *versus* Holmen AB

(Kohtuasi C-608/17)

(2018/C 005/32)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta förvaltningsdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja ja vastustaja: Skatteverket

Vastustaja ja apellatsioonkaebuse esitaja: Holmen AB

Eelotsuse küsimused

1. Kas selleks, et ühes liikmesriigis asuval emaettevõtjal oleks ELTL artikli 49 alusel õigus (mis tuleneb muu hulgas kohtuotsusest Marks & Spencer) arvata maha teises liikmesriigis asuva tütarettevõtja lõplikku kahjumit, peab see tütarettevõtja olema emaettevõtja otseses omandis?

2. Kas seda osa kahjumist, mida ei ole tütarettevõtja asukohariigi eeskirjade kohaselt võimalik tasaarvestada seal konkreetsel aastal teenitud kasumiga, kuid mida saab üle kanda, nii et seda oleks võimalik maha arvata järgneval aastal, tuleb samuti käsitada lõplikuna?

3. Kas kahjumi lõplikkuse hindamisel tuleb arvesse võtta asjaolu, et tütarettevõtja asukohariigi õiguse kohaselt piiratakse muude isikute kui kahjumit tootnud isiku võimalusi kahjumi mahaarvamiseks?

4. Kui arvesse tuleb võtta kolmandas küsimuses nimetatud piirangut, siis kas tuleb arvestada ka seda, mil määral on see piirang muutnud võimatuks mis tahes kahjumi osa tasaarvestamise mõne teise isiku teenitud kasumiga?